

Ljus i mörkret *Nik Dahlström*

Vi satt där tysta i decembermörkret med våra egentillverkade advents- och stilla stundsljus tända tillsammans med en grupp asylsökande. Vi hade haft ett långt pass i vår studiecirkel med fokus på läkande berättande och det började bli dags för den efterlängttade fikapausen. Fika – ett av de första ord man får lära sig som nyanländ i Sverige.

Så bröts plötsligt tystnaden av att en av deltagarna som efter bästa förmåga ställde frågan: "Kan du hjälpa mig? Jag mår inte så bra, på insidan. Kan du ge verktyg att hitta mening med livet?"

Det var en stor fråga och det rörde sig lite oroligt i gruppen. De hade ju också fått lära sig att en svensk fika är viktig och den ska man ju inte missa.

Jag bad dem vänta lite med pepparkakorna och fortsatte: "Jag ska försöka svara på frågan med en liten berättelse."

Jag tog fram en liten spegel ur fickan, höll den tätt mot mitt adventsljus så att en liten solkatt reflekterades upp i taket och berättade sedan följande historia:

"Alexander Papaderos, en eftertraktad filosof och föreläsare i Kreta, befann sig en gång i en liknande situation. När han var en liten pojke och levde i en by långt ut på landet fann han en dag delarna från en sönderslagen spegel.

Han försökte hitta alla delarna för att kunna laga spegeln men det var omöjligt, så han behöll den största biten. Genom att skrapa den mot en sten lyckades han göra den rund. Han började leka med den och blev fascinerad av hur han kunde reflektera ljus ända in till de mörka platser där solen aldrig sken, djupa hål, sprickor och mörka skrymslen.

Han behöll den lilla spegeln och tog fram den då och då för att återuppta lekens utmaningar. När han blev vuxen började han förstå att detta inte bara var en lek utan också en metafor för vad han skulle göra med sitt liv. Han förstod att han inte var ljuset eller källan till det, men att det på många platser bara kunde lysa om han reflekterade ljuset dit.

Jag är en del av en spegel. Dess ursprungliga form känner jag inte till, men ändå kan jag, med det jag har, reflektera ljus till de mörkaste platserna i samhället eller på jorden. In till de mörka vråna i mitt eget inre och kanske även beröra

Foto: Osama Alrantisi

andra människors hjärtan och förhoppningsvis förändra något till det bättre. Kanske ser andra vad jag gör och följer mitt exempel.

Det är det som är meningen med mitt liv."

Så höll jag åter fram den lilla spegeln framför mitt ljus och lät solkatten dansa runt i rummet och snudda vid var och en av deltagarna medan jag tackade dem för att de lyssnat och gav dem en uppgift att fundera över:

Vi har alla varsin spegel. Vad är ljuskällan till din spegel? Hur kan du, med det du har, också reflektera in ljus i mörka platser?"

Foto: Osama Alrantisi

Pilotprojektet Lika Olika Kjersti Webb

Global migration förändrar individers och nationers identitet. Ibland fastnar man i sin egen uppfattning av föremål, andra, situationer och kulturer vilket kan hindra integration i nya situationer.

Global migration förändrar individers och nationers identitet. Ibland fastnar man i sin egen uppfattning av föremål, andra, situationer och kulturer vilket kan hindra integration i nya situationer. Under våren 2018 utvecklades pilotprojektet Lika Olika i Falun som ett bidrag till integration i Dalarna. Under sommaren vidareutvecklades det vi lärt oss till The Other, en introduktionskurs som hölls i London, Frankfurt och Barcelona.

Deltagare i dessa projekt utforskade den mänskliga naturen och hur obehagliga sanningar lurar under ytan medan våra val och kritik, av oss själva och andra, bygger på det ytliga.

Projektet genomfördes med kontemplativ fysisk teatertechnik för att transponera teman och lokala miljöer och ta fram magiken om vad som "är" i vårt samhälle och miljö – det som ofta avskedas som fult, utslitet eller problematiskt. Vi tar oss tid att lära om oss själva medan vi gör det. Dessa övningar ger oss insikt i hur mycket "story" vi lägger på saker och ting – och som följd även på varandra. Hur mycket av de känslor som kommer upp när något blir fel beror på tidigare erfarenheter?

Under flera års erfarenhet internationellt och i Sverige ser jag att det inte är de som invandrar till ett nytt land som har svårast till förändring utan de som redan bor där som har svårast att förstå varför de behöver ta emot andra. De som har redan övergett allt för att komma dit de är har inget mer att förlora. De som "har allt" har svårt att förändra sin attityd, sin rutin eller dela med sig.

Så helt plötsligt blir integrationen ensidig. De som kommer får anpassa sig till landets "sätt" även om det

kanske inte är det bästa. Men många som förstår detta och ser det positiva i att lära sig nya saker från nya kulturer.

Foto: Kjersti Webb

Kruxet är att de som behöver lära sig detta är fullständigt ointresserade av att göra något utöver det vanliga.

Tanken är att göra dessa workshops så lätta och roliga så man snabbt får lära sig att nya kulturer, människor, eller annorlunda sätt kan vara mer givande än man trott.

Den formen av teater jag är utbildad i och har jobbat med i 20 års tid, är som gjord för integrationsarbete. Lecoq baserad teater utgår ifrån personen / -erna som jobbar tillsammans på scen och det man skapar kommer ifrån individens perspektiv på det tema / världen/ stilen man jobbar med. Min vision är att man skapar en föreställning tillsammans med människor från olika delar av världen. De deltagande kulturer inflätas

naturligt i föreställningen som visar påtagligt hur integration fungerar. En erfarenhetsbaserad bild för världen.

Min man Judson och jag har fått en möjlighet att vidareutbilda oss mer specifikt i den stil av teater jag först började studera i 1996. Läraren Amy Russell, är speciellt intresserad i det internationella arbetet vi gjort med teater, integration och personlig utveckling och är intresserad av att utveckla en teaterstil för personlig utveckling tillsammans med oss.

Med tanke på erfarenheterna med Lika Olika och sommaren The Other har jag kommit fram till fem grundläggande steg som är ryggraden för detta arbetssätt.

1. Medvetenhet: Ändra på invanda sätt att agera och tänka genom att göra medvetna iakttagelser, lyssna och känna.

2. Återkoppla till kroppen: Känn efter i kroppen: samtidigt som man tar tag i saker från det förflutna se hur detta påverkar framtiden och vår kropp i nuet.

3. Gruppmidvetande: Skapa förmågan att improvisera som grupp skapar ett sammanhang på gruppnivå och en djup säkerhet och förmåga att gå på djupet på ett lekfullt och säkert sätt, utan att utmärka någon särskild.

4. Delning: att dela och lyssna till varandras livsberättelser ger oss samhörighet och vetskap om att vi inte är ensamma trots urskiljande etiketter.

5. Gemenskap: Människor som fått fly eller bli "the other" har ett större behov av att känna sig "del av" och när man gör vanliga saker tillsammans försvinner stigma av skillnader.

Foto: CAUX - Initiatives of Change

Addressing Europes Unfinished Business

Rishab Khanna

Modiga individer kan göra skillnad och gör det. Det visade personliga berättelser från Ukraina, Sverige och Turkiet på dag två av konferensen Addressing Europes Unfinished Business, AEUB i Caux i somras.

Journalisten Oleksiy Matsuka från Ukraina tvingades flytta utanför det separatistiska området på grund av hot i samband med sitt arbete mot korruption.

Det finns inte en journalist i Donbass vars liv inte förändrades 2014, sa han. Genom Donetsk-institutet för information ger han en oberoende journalistisk bevakning av kriget i östra Ukraina.

Vi som journalister måste inte bara presentera fakta, utan också fråga de obekväma frågorna. Det viktigaste sättet att hitta svar är tvivel, sa han.

Den avhoppade nynazisten Peter Sundin från Sverige betonade vikten av att skilja mellan människor och deras åsikter. Han växte upp i en nazi-miljö och antog automatiskt en nazi-världsbild.

I skolan blev jag reducerad till min åsikt. Jag var alltid nazi-Peter. Aldrig bara Peter, sa han.

Efter att den långa processen att lämna organisationen har avslutats arbetar han nu för att förhindra att andra ungdomar begår samma misstag som han gjorde.

Professor Emel Topcu från Turkiet presenterade hjärtvärmande exempel på hur det civila samhället arbetar för att hjälpa de över 3,5 miljoner syriska flyktingarna i Turkiet. Hennes hemstad Gaziantep översvämmades av flyktingar, som nu utgör en fjärdedel av befolkningen.

Även om deras ankomst ledde till kontroverser har det inte blivit en verklig konflikt tack vare många medborgares och icke-statliga organisationers arbete.

Vad är meningen med livet, om vi inte delar med oss? frågade hon.

Förändring som ger hopp *Jan Franzon*

Zimbabwe, landet med förkrossande inflation, stor arbetslöshet och korrumperad politik. Vad ger dessa människor hopp och framtidstro? Lyssna på George, som fått möjlighet att delta i vad de kallar Fredscirklar.

Han bor ute på landet i en by där han är en del av den politiska oppositionen. Att vara i opposition kan vara mycket farligt speciellt ute på landet. I sin fredscirkel berättade George hur han inte har fått del av matdistributionen därför att han tillhör oppositionspartiet.

Med stöd från sina vänner i fredscirkeln konfronterade han ledaren i byn för denna orättvisa. Detta ledde till att byledaren bad om förlåtelse. Detta har sedan lett till att byns invånare nu inte känner någon fruktan för att bli hotade.

Våra vänner Abel och Angie Katito från Zimbabwe som besökte oss i Sverige för några år sedan är de som har tagit ansvar för att utveckla fredscirklarna och träna andra att bli

ledare. Förtroende och tillit skapas i dessa grupper som öppnar för djupa samtal om personliga problem och konflikter. Att få tala ut frigör. Man ser sin egen del i problematiken och tar ansvar genom att antingen be om förlåtelse eller genom att öppna sig för samtal.

Alluvial guldgruva skapar arbetstillfällen och levebröd för många kommuner. I en dispyt under en strejk slog en ung man ihjäl sin kusin. Genom fredscirkeln som hölls i området försonades de båda familjerna som har varit bittra fiender sedan slagsmålet. Detta var en fantastisk upplevelse för byn där den felande familjen i vanliga fall blir tvingad att lämna byn.

I Afrika och Asien är det i huvudsak kvinnorna som tar initiativ till att försörja sina familjer. När vår familj var i Zimbabwe för många år sedan tog vi initiativet till att ge barnen en näringsdryck innan de gick till skolan. Vanligtvis fick de inte mat förrän de kom hem efter skolan. När vi föreslog

att varje familj betalade en liten summa för drycken var kvinnorna för det men männen sa nej för de ville ha pengarna till öl. Lyckligtvis kände vi en förskollärare i Sverige som fick sina elever att samla in pengar till drycken under flera år, medan barnen i båda länder utbytte teckningar med varandra.

Tillbaka till fredscirklarna där kvinnor samtalar om hur de kan skapa jobb att försörja sina familjer. En del börjar jobba som frisör hemifrån, andra säljer sällsynta produkter från trädgården medan de odlar och sköter den.

En kvinnlig pastor berättade för sin fredscirkel om hur hennes man lämnade henne för många år sen. "Han tyckte nog jag var ful", sa hon. Efter att ha lyssnat till Guds uppmaning att förlåta sin man och lämna över honom i Guds omsorg fann hon frid i hjärtat och ny energi i sitt arbete som pastor.

Foto: Leon Basson/pixabay

IofC Sverige fick ett celebret besök Per Hörberg

De sitter i International Council för IofC och representerar länder som Indien, Kanada och Tunisien/ Frankrike. Frågan är varför de drogs till mörka och kalla Norden? Svaret är Signaturprogrammet.

IofC Stockholm gästades i november av Kiran Ghandi, Thembe Cilundika och Mounir Beltaifa. Av någon anledning har vi tillsammans med Kenya och Kanada blivit uppmanade att göra ett pilotprojekt: Hur kan IofC bli en än mer betydelsefull faktor i det globala samhället med vår värdegrund som signum?

Bakgrunden är den tilltagande oron för klimatet, flyktningarna och den rädsla som styr de flesta länder idag. Genomgående väljs ledare som spelar på människors rädsla. Människor

söker trygghet i "den starke mannen", som välvilligt tar på sig en slags roll av enväldshärskare, som exempelvis i Kina, Ryssland, USA, Ungern, Brasilien, Venezuela och länder i Mellanöstern. Frågan är om Sverige står pall?

Kan IofC:s stilla stund och värdeplattform med osjälviskhet, sanning, renhet och kärlek bli en moralisk kompass i en tid som liknar 1930-talet? Kan vi med denna plattform bidra till att tilliten ökar i det globala samhället?

Vi bjöd gästerna på Mångfaldsfestival i Märsta och möte med vår samarbetspartner Kista Folkhögskola. Vi bjöd på guidad tur i Gamla stan då vi passade på att visa Eric Ericsonhallen, före detta

Skeppsholmskyrkan, där vi utvecklar ett samarbete för att etablera stilla stund som ett sätt att mötas på riktigt. Vi bjöd på ABBA-museet och förstås på en dragning av vårt förslag till signaturprogram – Enabling Trust.

Det går ut på att skapa en trygg mötesform för konkreta dialoger kring brännande samhällsfrågor. Och hur vi kommer att träna facilitatorer, dialogvärdar, till att hålla dessa samtal.

Vi söker nu dialogvärdar i Göteborg, Malmö och Stockholm. De kommer att tränas under Järvaveckan och Almedalsveckan, för att sedan hålla egna samtal under hösten 2019.

International Council verkade mycket nöjda med besöket och vårt förslag. De återkommer gärna till oss!

Några glimtar från Pionvägen 19:s första tio år

Harry Ferngren

När vår förening 2008 beslöt att inköpa villan på förslag av Christer och Rosmarie Lilliehöök beslöt vi också att anställa Christer på deltid för att sköta om huset. De satte genast igång med att ordna olika aktiviteter och gick helhjärtat in för att skapa ett hem där. Ganska snart fick de hjälp av Ian och Karin Parsons, som emellertid sedan fick lov att återvända till Australien.

Man blev genast inbjuden till olika samlingar såsom att vi mindes 1809 då Finland fick lämna Sverige och bli en del av Ryssland. Där talade Paul Gundersen om alla krig som Finland gått igenom. Christer och Rosmarie ordnade även trevliga luncher för oss äldre pionjärer.

Så småningom blev det klart för styrelsen att Christer och Rosmarie behövde förstärkning varför Hassan Mohamud och Nik Dahlström och senare Judson och Kjersti Webb anställdes. Då inbjöds vi som bodde i Stockholm till veckomöten på måndagar då vi delade och

Foto: Initiatives of Change-Sverige

rådgjorde om vad vi kunde göra. Då kom bl.a. uppslaget från Hassan om att starta ett projekt "Hopp i Järva" för att sprida hopp i Järva där det hade varit upplopp i Husby efter en dödsskjutning av polisen där.

Christer hade övertygelse om regelbundna träffar för intresserade i Stockholm och vi startade månadsmöten på lördagar 2011, med hjälp av Lars och Annika Larsson från Linköping. En gång kom Wendela Tyndale-Biscoe och sjöng egna sånger. Efter Christers tragiska bortgång i Cancer 2014 kom Tatiana Sokolova och Rishabh

Kanna att bli de som kom att bo där. Rishabh blev också anställd.

2011 kom imam Ashifa och pastor Wuye kända från filmen "Imamen och pastorn" till Norden och de bodde på Pionvägen där det även gavs en mottagning.

2015 kom Jens Jonathan Wilhelmsen från Norge för att lansera sin bok "Kunsten å forsones" först i Norska kyrkan och senare på Pionvägen.

Det har varit en förmån att få vara med på så många fina samlingar på Pionvägen.

Mångfaldsfestival *Nik Dahlström*

Som ett led i arbetet med bland annat asylsökande hölls en mångfaldsfestival söndagen 11 november i Valsta, ett av de socioekonomiskt utsatta områdena i Sigtuna kommun.

Detta i samarbete med kommunen och organisationen George Graham foundation. Under två månader jobbades med olika grupper för att sedan utmytna i en färgsprakande tretimmarsföreställning med storband, solistmusiker, dansare och sångare från olika delar av världen.

Där bjöds också mat från olika kulturer och en mindre utställning av konst och organisationer lokalt verksamma.

Undertecknad koordinerade eventet och bidrog med läkande berättande på scen där också Rishab Khanna medverkade i kören gränslösa röster.

Rishab och Sissi Saller faciliterade också en spännande paneldebatt om svensk identitet och om mångfaldens roll för att bygga Sverige och svensk kultur.

Utgångspunkten var bland annat att vi som medborgare behöver möta vår egen rädsla för att komma vidare. Annars vågar vi inte möta varandra på riktigt. Att mötas som medmänniskor, även om vi har helt olika syn på livet och samhället. Dagen samlade cirka 300 samt en imponerande och kunnig panel.

Foto: Tatiana Sokolova

Ljus i mörkret - hur kan du med det du har, också reflektera in ljus i mörka platser?

Vi vill gärna veta vad som händer och dela det vidare!

Har du något att dela som lämpar sig för kommande IofCs Nyhetsbrev?

Skriv till oss och berätta. Digitalt eller brevlades:

iofc.sverige@gmail.com / IofC, Pionvägen 19, 19147 Sollentuna

Maj-Lis Koivisto, Osama Alrantisi, Nik Dahlström

På Gång

- Berättarcafe med asylsökande, torsdagar på mötesplatsen i Göteborg med start 17 januari.
- Årsmöte 14 April Sollentuna
- Mångfaldsfestival i Stockholm under Världsdagen för Kulturell Mångfald 21 Maj
- Politikerveckan i Järva 12-16 Juni
- Caux Forum Schweiz 17 Juni-21 Juli
- Almedalen Visby 30 Juni-7 Juli
- Nordisk Träff Grebbestad Folkhögskola (Bohuslän) 31 Juli- 4 Augusti

